

JOSEP ROVIROSA OLIVÉ, secretari general de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya,

CERTIFICA: Que en relació a l'expedient de tramitació ordinària núm. 13/2025 els membres del Consell de la Informació de Catalunya van adoptar per unanimitat en reunió ordinària de data 7 de juliol de 2025 el següent acord, segons la documentació de l'expedient:

Expedient núm. 13/2025

ASSUMPTE: Escrit de queixa del Col·legi Singuerlín (Santa Coloma de Gramenet) per un reportatge emès a 3cat titulat *Lesbofòbia, una realitat invisibilitzada?* al considerar que vulnera els criteris 1, 2, 3, 7 i 10 del del Codi Deontològic.

ANTECEDENTS

El maig de 2025, la direcció del Col·legi Singuerlín, un centre concertat religiós, adreça una queixa sobre el reportatge *Lesbofòbia, una realitat invisibilitzada?*, emès a 3Cat, al Col·legi de Periodistes, que aquest trasllada al CIC al considerar que hi pot haver una vulneració del Codi Deontològic.

El reportatge en qüestió recull la denúncia d'una exdocent del centre, que explica que va ser acomiadada per motius ideològics i pel fet de ser lesbiana. El reportatge es fa ressò d'una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que declara l'acomiadament nul i reconeix la vulneració dels drets laborals de la professora, però no considera provat que es produís una discriminació per motiu de la seva orientació sexual.

El Singuerlín es queixa perquè creu que la informació presentada "no reflecteix de manera rigorosa els fets reals"; ja que només mostra la versió de la docent. De fet, la direcció del centre es queixa que cap de les autores del reportatge va contactar amb el centre abans de l'emissió del reportatge per tal de demanar-los la seva versió dels fets, i que tampoc van ser ateses les seves queixes a posteriori ni es va respectar el seu dret a rèplica, ja que la seva versió no ha estat publicada. D'altra banda, consideren que no hi ha una distinció prou clara entre fets i opinions, ja que malgrat la sentència diu que no es tracta d'un cas de lesbofòbia, en el reportatge es continua relacionant el centre amb aquesta discriminació. En aquest sentit, apunten que no s'ha respectat la presumpció d'innocència de l'escola i que el tractament informatiu del cas ha afectat molt negativament la imatge del centre. Finalment,

denuncien un conflicte d'interessos, ja que una de les periodistes signants del reportatge coneix la protagonista del mateix.

AL·LEGACIONS

3Cat ha presentat un escrit d'al·legacions. En relació a la queixa que el reportatge “no reflecteix de manera rigorosa els fets reals”, asseguren que la notícia es basa en una sentència judicial a la qual ha tingut accés l'equip d'informatius de TV3. En aquest sentit, indiquen que els arguments de la part demandada queden reflectits al text judicial i que s'han incorporat al redactat de la notícia, posant com a exemple la següent frase: “El centre va al·legar motius laborals, però ella sempre ha defensat que va ser perquè van saber que era lesbiana”.

En segon lloc, asseguren que l'equip que preparava el reportatge es va posar en contacte amb l'advocat del centre educatiu, que va declinar la invitació de participar-hi. També diuen que, després de l'emissió, fins a tres persones de TV3 van parlar amb la direcció del centre per tal d'atendre les seves queixes.

En relació a la separació entre fets i opinions, recorden que la notícia deixa clar en tot moment que la sentència no reconeix la motivació de l'orientació sexual. Segons indiquen, el text diu literalment: “Ara una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya reconeix la nul·litat de l'acomiadament i obliga el col·legi a readmetre la professora i a indemnitzar-la per haver vulnerat la seva llibertat ideològica i també per haver reivindicat els seus drets laborals. No reconeix, però, assetjament ni discriminació per orientació sexual”. Sobre aquest fet, explica que mostren l'opinió de la persona denunciant i dels experts que apareixen al reportatge, i recorden que l'opinió del Singuerlín no apareix perquè el centre, a través del seu advocat, va declinar participar-hi.

Pel que fa a la presumpció d'innocència, subratllen que el reportatge “no acusa ningú”, i insisteixen en el fet que en tot moment queda clar que la sentència no reconeix l'acomiadament per orientació sexual. Finalment, en relació al dret a rèplica, mantenen que en la notícia no s'ha pogut acreditar cap error, de manera que aquest dret no es pot aplicar.

PONÈNCIA

Els elements de la queixa del Singuerlín es poden relacionar amb els següents punts del Codi Deontològic: número 1 (Informar de manera acurada i precisa), 2 (Evitar perjudicis per informacions sense prou fonament), 3 (Rectificar informacions incorrectes), 7 (Evitar el

conflicte d'interessos) i 10 (Salvaguardar la presumpció d'innocència). Per tal d'abordar la ponència, el CIC ha visionat el reportatge en qüestió.

En relació al punt número 1, el reportatge de 3Cat deixa clar que, malgrat la denúncia, la sentència no acredita que l'acomiadament es produís a causa de l'orientació sexual de la professora. La informació està basada en una sentència judicial on es recullen les dues versions dels fets, i on es deixa clar que l'acomiadament es va atribuir a la seva "ideologia feminista" i no a la condició sexual de la protagonista. A més, en tot moment ha diferenciat els fets provats (recollits a través de la sentència) i les opinions tant de la denunciante com de les expertes consultades. En aquest sentit, doncs, es podria considerar que 3Cat ha informat de manera acurada i precisa, però també cal preguntar-se per què la cadena agafa aquest cas per relacionar-lo amb la lesbofòbia ja des del titular, si la sentència precisament el que fa és exonerar el col·legi d'aquesta acusació.

Per abordar aquesta qüestió, cal tenir en compte que l'actual versió del reportatge a 3Cat té un títol diferent al denunciat pel Singuerlín: "Denunciar la lesbofòbia, una realitat invisible: 'Només es reconeixen les agressions físiques'". Amb aquest titular es pot considerar que el reportatge vol posar de manifest les dificultats que tenen les dones lesbianes per denunciar les discriminacions relacionades amb la seva orientació sexual, així com les dificultats perquè aquestes se'ls reconeguin. Si fos així, tanmateix, hauria estat necessari comptar amb més testimonis, i no convertir un sol cas en paradigmàtic malgrat que hi ha una sentència que no ho acredita.

Pel que fa al punt 2, el Codi diu que "no s'han d'usar expressions injurioses ni difondre dades imprecises o sense base suficient que puguin lesionar la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit a entitats públiques o privades". En aquest cas, no s'han utilitzat expressions injurioses, ja que la notícia en tot moment s'ha ajustat a la sentència judicial i no s'han utilitzat expressions o adjectius que puguin danyar la dignitat del Singuerlín. Tot i això, es pot aplicar la mateixa reflexió que en el primer punt: el fet de vincular l'escola amb la lesbofòbia malgrat que una sentència ho desmenteixi pot crear un descrèdit a l'entitat. Això sí, la peça en cap moment ha llançat cap acusació falsa contra l'escola i, per tant, no ha vulnerat la seva presumpció d'innocència (punt 10 del Codi).

El segon punt també assenyala que el periodista s'ha de posar prèviament en contacte amb els afectats per donar-los l'oportunitat de resposta. I aquí, les dues parts mostren visions contraposades. Per una banda, el Singuerlín critica que les autores del reportatge no es van posar en contacte amb la direcció del centre, mentre que 3Cat assegura que es van posar

en contacte amb l'advocat i que aquest va declinar la participació del centre. El CIC considera que, d'haver acceptat aquesta invitació, el Singuerlín hauria pogut matisar algunes qüestions i expressar el seu punt de vista, fet que hauria permès contextualitzar millor la informació. I això condueix directament al punt 3: la necessitat de rectificar les informacions incorrectes. En aquest cas, no s'ha pogut acreditar que les informacions reflectides en la peça del 3Cat fossin incorrectes, ja que, com s'ha mencionat prèviament, estan basades en una sentència judicial. Per això, no es pot considerar que s'hagi produït un incompliment d'aquest punt 3. Sí que la peça reflecteix les opinions de la denunciante i les expertes, però hauria pogut reflectir també les del Singuerlín si l'escola hagués acceptat participar-hi.

Finalment, pel que fa al punt número 7 (evitar els conflictes d'interès), el fet que pugui haver-hi una coneixença personal entre una redactora i la protagonista del reportatge no desvirtua el valor del testimoni, ja que no queda acreditat que la periodista hagi tret cap rèdit econòmic, personal ni professional arran del reportatge.

Per tot això, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent:

ACORD

3Cat no ha incomplert de forma directa cap punt del Codi Deontològic amb l'emissió del reportatge *Lesbofòbia, una realitat invisibilitzada?*, ja que la peça es basa en una sentència judicial i en tot moment deixa clar quins són els fets i quines són les opinions de la protagonista. Malgrat tot, el CIC insta 3Cat a reflexionar sobre la conveniència de vincular aquest cas a una situació de lesbofòbia malgrat que la sentència no ho acrediti, pels possibles perjudicis que això pot comportar a l'escola, i subratlla la necessitat de buscar més testimonis a l'hora d'elaborar una peça d'aquestes característiques.

I per que així consti s'estén la present certificació, amb el vistiplau del president, a Barcelona en data 7 de juliol de 2025. Certifico.

Vistiplau
Josep Carles Rius
President

Josep Rovirosa
Secretari General